

## דיין ירה בומרנג

דווקא המודעה השלישית אשר התפרסמה כהשבוע בישראל של כושי, היא-היא שגרמה לשרהתיירות, "לשנס את מותניו". אם לפני מחיקת מיספריהטלפון ופירסום הכתבה (תשר בדק, "כושי" לא בדק — והיה צריך לבדוק), הייתם בודקים למי הוא היה שייך, היה מתברר לכם שטלפון זה היה שייך לדירת זוג הזקנים מרחוב ויזל 10 בתל-אביב, אשר הושכרה לאחים ביטון שנאשמו ברצח הנוג, ומאוחר יותר אחד מהם התאבד והשני נשפט. במסווה של מודעה "סולידית" זו (לדבריים) עסקו האחים ביטון בעיסקי "שידוכים" לכל סוגיהם, והוננו תושבים ישראלים רבים כמו גם תיירים אחרים.

את המודעה ה"תמימה" הנ"ל הפסיק "כושי" להדפיס בעיתונו שבועות רבים אחרי שהאחים ביטון כבר ישבו בבית הסוהר, וזאת לא מצוינו, כדברנו, אלא על-פי דרישה מפורשת של שרהתיירות. מדריך של "כושי" עבור ממשלת רר מניה הוצא לאחרונה לפני 10 שנים, רק הוא בלבד עבור ממשלה זרה כלשהי. כל שאר המדריכים הוצאו על דעתו של "כושי" בלבד, וללא שום חסות או אישור של ממשלות פורטוגל (אשר התחלפה כמה פעמים בינתיים), ספרד או איטליה. המדריך אשר נרכש על-ידי חברת אל-טליה (וגם זה בספק) הינו באנגלית על איטליה, ולא באיטלקית על ישראל, ומיור עד לחלוקה על-ידי חברה זו בין נוסעיה בין ארצות-הברית לאיטליה, ולא כפי שכתבתם, "לתיירים לישראל".

גבריאלה ריו, תל-אביב

## רק הצעות לפיתרון

בכתבה "סינמה בלאש" (העולם הזה 1965) נאמר, כי "לטענת עורריו של צי"צ" היה גם ורדימון מוכן להתפשר על סגירת אולם-הקולנוע שלו, אם יקבל פיצוי כספי מהעירייה".

ברצוני להבהיר כי במהלך המגעים עם מר ורדימון לא זוכר על פיצוי כספי

קראנו בצהרון ידיעות אחרונות מתאריך 5.5.75, כי מר משה דיין אמר: "צריך לתפוס את הגנבים ולהענישם". אנו רוצים להזכיר, מר דיין, כי הגניבות והשחיתויות שנתגלו כעת במשרד-הביטחון, נעשו עוד בזמן שאתה היית שרה-ביטחון, ומתפקידך היה לפעול על-פי הציטטה היפה הזו. אולי אם היית עושה כך, היה מצבנו כיום הרבה יותר טוב, והיינו חוסכים הרבה קורבנות יקרים. גם אנו בדיעה כי "צריך לתפוס את הגנבים ולהענישם", וזה כולל גם את חובבי העתיקות וארכיאולוגים-חובבים שאת בתיהם מקשטים ואת חצרותיהם מפארים בעתיקות יקרי-מציאות, אשר בעצם שייכים למדינת ישראל, ואפילו למי שנמצאים בידו — אסורים במכירה בחו"ל. כמו שנאמר — ירית הפעם בומרנג! יוספה ועמיקם קידרון, הרצליה פיתוח

## מצדה תרמה למוטיבציה

אני מוצא לזכותו להגיב על מיכתבו של מר ב. יחזקאל מקופנהגן, אשר התפרסם (העולם הזה 1966). לפי דעתי, גם עיתון מתקדם כמו העולם הזה, שרכש לו שם טוב בנושא זה, לא יכול לפרסם שטויות. מחקרים רציניים שנעשו בנושא מצדה, הגיעו למסקנה כי המושג של מצדה תרם נושא חשוב למוטיבציה של העם, להמריץ להיות עם, להמשיך ולשאת בסבל שהיה מנת-חלקנו בעבר ובהווה.

הכותב המכובד התעלם לחלוטין מההיבט החינוכי של סיפור מצדה. מן הרצון להגדרה עצמית וזכות לקיום עצמי. מיכ"ל זה של מר יחזקאל מבטא חוג של אנשים שאינם מאמינים שמתור לעשות רעש מ-4-2 אחרי-הצהריים, כי הם רוצים לישון. ורצוי שכולם יבינו את הדימוי. מאיר לבירן, קריית-אטא

## הרו ישראל

בכתבה "החומר של השר קול" (העולם הזה 1966) פורסם כי בעלי המדריך הלו ישראל פנו אל משרד-התיירות, ודרשו שיעניק להם את חסותו — או יסיר אותה מן המדריך של מורס-ורבם. כן נכתב כי "מה קרה שם בדיוק — עדיין לא ברור, אך עובדה היא שלבסוף השר תמש המישרד באמתלת מודעות-הזנות, להצדקת הסרת חסותו מעל המדריך הור" תיק והמבוסס".

שני הקטעים המצוטטים לעיל באים כי הקשר אחד, זה אחרי זה, ועולה מהם: (א) כי במועד פירסום עדיין לא היה ברור לכם מה קרה שם בדיוק, ומכאן — שהפירסום נעשה ללא בדיקה מספיק. (ב) מהקשר שבו פורסמו הקטעים, נובע שמשרד-התיירות השתמש ב"אמ"תלה", כביכול, כדי לשלול מהמגזין ה"שבוע בישראל את חסותו, ומכאן יכול להבין הקורא, שהסיבה ה"אמיתית" היא, כביכול, פנייתם של בעלי הלו ישראל. הפירסום על פנייה, כביכול, מצד בעלי הלו ישראל למשרד-התיירות, להסיר את חסותו מן המדריך של "מורס ורבם", מייחס להם כפיות-טובה, כביכול, והתנגדות בלתי-הוגנת העלולה לבזות אותם בעיני הבריות.

באף אחת מהפניות של בעלי הלו ישראל למשרד-התיירות בנושא מתן החסות, לא ביקשו הסרת החסות מהשבוע בישראל של מר אברהם לוי. רק ביום 5 בנובמבר 1974 הועלתה לראשונה טענתם של בעלי הלו ישראל על אפליית השבועון שלהם לרעה, והם דרשו לשים לה קץ על-ידי מתן החסות גם לשבועון שלהם. אפילו במיכתב זה לא הועלתה כלל בקשה להסיר את החסות מהשבועון המתחרה, אלא שלדברי הכתבה של העולם הזה, החסות הוסרה מכל מקום למעלה מחודשיים קודם לפנייה הנ"ל, היינו: עוד במיכתבו של שרהתיירות מיום 28 בי אוגוסט 1974.

ע"ד אביתר דיין, תל-אביב

● התביעה להסרת האפלייה הועלתה על-ידי בעלי "הלו ישראל" בעל-פה פני מים רבות לפני כתיבת המיכתב הנ"ל. הם אף מסרו זאת בשיחה עם כתב העולם הזה כאשר פירסם כתבה עליהם, לפני שנה, עם צאת המגזין שלהם לאור.

ברצוני להגיב על הכתבה "החומר של השר קול" (העולם הזה 1966). הרי ה"עובדות":

# הכמות מעידה על האיכות

1.254.066  
1.254.066  
1.254.067

## שפופרות שמפו רויאל

### נמכרו בשנת

1974



### שמפו רויאל

השמפו האידאלי

לכל סוגי השיער;

ירוק - לשיער יבש

אדום - נגד קשקשים

כחול - לשיער שמונוני ורגיל

צהוב - בתוספת מויץ לינון טבעי

שמפו רויאל

זכה במקום ראשון

בקניה הטובה והמוצר הנבחר



# עץ הזית

מסומן על ידי



### דובר שפירא

סינמה לא-בלאש

מהעירייה, אלא הועלו הצעת לפיתרון ה"בעיות שתעוררנה אם ייאות מר ורדימון להפסיק להקרין סרטים בליל-שבת בקולי-נוע אלנבי".

### עמיקם שפירא,

דובר העירייה, תל-אביב

### צווארון שחור מזפת

כקוראת קבועה של העולם הזה, ברצוני להגיב על הגניבות הרבות, המבוצעות באחרונה על-ידי מה שנקרא "עברייני צווארון לבן", שלדעתי הוא שחור מזפת! לדעתי, אלה הם פושעים מהסוג הגרוע ביותר, שהיבים לבוא על עונשם במכ"סימום על-פי החוק. בכלל, בארצות אחרות מעמידים פושעים כאלה אל הקיר, ויורים בהם כבכלבים. מדוע אין מחייבים אותם להחזיר את כל הכספים שהם גנבו מהמדינה ומהיקר לנו? למה לא מחייבים בכך את בן-ציון, צור ודומיהם? הלא ודאי יש להם רכוש.

ודאי יש להם רכוש. למה אדם כמו יוחנן רפיה לא מחוייב להחזיר כספים? למה לא מעקלים את